

UNDERVISNINGS
MINISTERIET

Undervisningsudvalget
Christiansborg

Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. nr.: 32 92 50 00
E-mail: uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr.: 20453044

Svar på spørgsmål 93 (Alm. del):

I brev af 20. marts 2017 har udvalget efter ønske fra Marianne Jelved (RV) stillet mig følgende spørgsmål:

12. april 2017
Sags nr.:17/03998

Spørgsmål 93:

”Ministeren bedes oplyse, hvor mange timer om ugen en 1. klasse, en 5. klasse og en 9. klasse gik i skole i henholdsvis 1955, 1965, 1975, 1985, 1995, 2005 og 2015? Det ønskes oplyst både efter den vejledende timeplan og efter minimumstimeplanen, således at det er sammenligneligt med timetallet efter skolereformen.”

Svar:

Undervisningsministeriet er ikke i besiddelse af præcis de opgørelser, der anmodes om. Det ville kræve en større gennemgang af historiske regler at udarbejde det, og sammenligninger på tværs af tid er særligt vanskelige på grund af de mange ændringer af folkeskolelovgivningen.

Ministeriet har dog kendskab til et kapitel med bilag af Signe Holm-Larsen i årbogen ”Uddannelseshistorie 2014” fra Selskabet for Skole- og Uddannelseshistorie, der gennemgår udviklingen i timetal fra 1960 til 2014 med udgangspunkt i vejledende timetal:

- <http://uddannelseshistorie.dk/images/pdf/2014-signe-holm-larsen.pdf>
- <http://uddannelseshistorie.dk/images/pdf/timetalsanalyse1960-2014.pdf>

Ud fra kapitlet og dets metodik er nedenfor i tabel 1 opstillet en oversigt over ugentlige klokketimer.

Tabel 1: Ugentlige klokketimer i skolen på udvalgte klassetrin i udvalgte år (opgjort som summen af vejledende timetal i de enkelte fag eksklusiv pauser)

	1960	1970	1975	1993	2003	2010	2014*	2014**
1. klasse	15,0	15,0	13,5	15,0	16,5	17,3	18,8	30,0
5. klasse	25,0	23,3	19,5	20,3	20,1	20,8	23,3	33,0
9. klasse ***	28,3	25,0	22,5	22,5	22,5	23,3	23,3	35,0

* Der er i denne kolonne kun medregnet timetalskrav til de enkelte fag i fagrækken, som samtidig udgør det samlede minimumstimetal for undervisningen i fagene.

** Med folkeskolereformen er der som noget nyt fastsat et samlet minimumstimetal for skoledagens længde, som indeholder undervisning i fagene, understøttende undervisning og pauser. I denne kolonne er udgangspunktet minimumstimetallet, jf. folkeskolovens § 14 b, dvs. inklusiv pauser og understøttende undervisning. Tabellen afspejler ikke, at timer til lektiehjælp var frivilligt i perioden indtil folketingsvalget i 2015. I forbindelse med fastlæggelse af timetallet ved folkeskolereformen, som trådte i kraft i 2014, blev beregningsteknisk forudsat en pausenorm på 10 minutter per 45 minutters undervisning. Med den forudsætning vil en 30 timers uge i sidste kolonne svare til ca. 5 ½ times pauser og 24 ½ times undervisning.

*** I årene 1960-70 er anvendt 2. realklasse.

Det skal understreges, at sammenligninger over tid er vanskelige på grund af ændringer i folkeskolelovgivningen. Til grund for tallene lægger en række forudsætninger og metodiske valg, og der er derudover en række væsentlige ændringer i rammerne, som skal tages med i betragtning. Jeg vil fremhæve følgende og henviser i øvrigt til ovennævnte bog.

Gennem årene har timetalsstyringen fungeret med forskellige instrumenter som fx normaltimeplaner, mere eller mindre forpligtende minimumstimetal, maksimumstimetal og vejledende timetal. Signe Holm-Larsen har anvendt normaltimeplaner og vejledende timetal til den historiske sammenligning, hvilket også afspejles i ovenstående tabel. For 2014 er sammenligningen med tidligere år særlig vanskelig, da understøttende undervisning og pauser er medtaget i lovens krav til det årlige timetal. Derfor er der i tabel 1 både opgivet tal for hhv. minimumstimetallet for undervisningen i fagene (næstsidste kolonne) og det samlede minimumstimetal, når der også medtages understøttende undervisning og pauser (sidste kolonne).

Som det fremgår af noterne til tabel 1 er det særligt vanskeligt at sammenligne situationen før og efter seneste folkeskolereformen, hvorfor der er indsat to kolonner for 2014, som ikke direkte kan sammenlignes med tallene for de tidligere år.

I 1970 blev skoleugen forkortet fra 6 til 5 dage. Samme år blev skoleårets længde fastlagt til ca. 200 skoledage fordelt på 40 uger, hvilket først bortfaldt i 2003, hvor reguleringen af timetallet ændredes til at gælde det årlige

ge frem for det ugentlige timetal. Siden har der ikke været krav om et specifikt antal uger i skoleåret, men der i er tallene i tabel 1 fra 2003 og frem taget udgangspunkt i et typisk skoleår på 40 uger. I 1972 blev undervisningspligten udvidet fra syv til ni år.

Det skal endelig understreges, at det vejledende timetal ikke er lig med det faktisk gennemførte timetal på skolerne. Frem til folkeskolereformen, hvor der blev indført et samlet minimumstimetal for undervisningen i fagene svarende til summen af vejledende timetal i de enkelte fag, var der en betydelig variation i det faktiske gennemførte timetal i de enkelte fag mellem skoler og kommuner.

Med venlig hilsen

Merete Riisager